

Persbericht

Isidore Verheydenstraat 2
1050 Brussel

01.06 - 15.07.2023

Opening

Donderdag 01.06.2023
17 - 20u

Marie José Burki

Among Others, Flowers, Horses, Shade, and Wind

Wat weten we eigenlijk echt? Bernagie, paardenbloem of tulp: tonen zij wel enige interesse in de namen of zorgvuldige beschrijvingen waarmee we ze bedenken?

De bernagie in mijn tuin probeert voortdurend het kleine lapje grond te verlaten waar ik hem heb geplant. Zijn verlangen om elders heen te gaan – te vluchten, wie weet? – maakt me erg nerveus. Ik voel onrust: stel dat de bernagie echt uit mijn tuin zou willen ontsnappen! Maar wat dan met de andere flora in de tuin? De rozen, bijvoorbeeld, of de akelei? Zouden ze met elkaar praten? Wat weten we eigenlijk over de taal van planten? De waarheid is dat wij ons daar, met al onze bijeengeraapte kennis, aangevuld en gewijzigd en wel, slechts een heel vaag idee van kunnen vormen.

We kennen ze, die rozen, dahlia's en anjers: mooi rechtop groeiend, naar de hemel gericht, of strak in het gelid in onze vazen. Maar wie zijn ze eigenlijk wanneer hun kopjes naar beneden hangen? Zijn ze degene die we kennen, of zijn het pure vormen?

In de vroege ochtend hangen er een aantal, tussen de metalen staven van het tuinhek, tussen de takken van de sering: spinnenwebben. De spin die haar web weeft, zoekt de grenzen van haar lichaam in de ruimte op. Van een klein stukje ruimte maakt ze, heel delicaat, haar eigen plekje, haar kamertje.

In dit kamertje, achter de ramen, goed verscholen en rustig in de stilte gaan mensen voorbij - op straat, vrouwen, mannen, alleen of in groep, van iedereen afgesloten in hun auto's, fietsers, voetgangers, in de zon, regen of wind. De bomen zwaaien ondertussen heen en weer op de plek die stedenbouwkundigen hun hebben toebedeeld. Een kamer, hier, gisteren, vandaag. Elders, vroeger en nog later verkenden navigatoren en ontdekkingsreizigers als geografen en natuurwetenschappers de wereld en vonden kaarten en gebieden uit. Ze brachten de dahlia en de bernagie mee, samen met andere planten die ik nu in mijn tuin heb staan.

Soms schaduw, soms licht.

Zonder het contact met het papier te verliezen, schetst het potlood eerder dan dat het schrijft. Dan buigt de ambachtsman het glazen buisje en volgt daarbij de vorm die hij geschetst heeft. Een handschrift, dat eerst is herschreven en uitvergroot door middel van een scan, wordt dan nogmaals door de ambachtsman nagetekend. De kopieën volgen elkaar op, tot er een helder en kleurig neonlicht verschijnt. In eenzelfde beweging herstelt en verraadt het neonlicht de beweging van de hand: schrijven, schetsen, en misschien ook een beetje communiceren.

Rood of blauw neonlicht, een lichtjes gebogen glazen buisje... en plots ontstaat er een teken, een letter O. Maar ook de O van een in verbazing geopende mond. De O is niet helemaal rond. Rond en toch niet rond.

Marie José Burki, Brussel, april 2023

Marie José Burki werd geboren in Zwitserland en vestigde zich begin jaren negentig in Brussel. Solotentoonstellingen van haar werk vonden onder meer plaats in de Calouste Gulbenkian Foundation, Lissabon, Kunsthaus Pasquart, Biel, Centred'Art Contemporain, Sète, Musée des Arts Contemporains, Grand Hornu, Musée d'Art et Histoire, Genève, Kunstverein, Stuttgart, Kunstverein, Bonn, Kunsthalle, Bern, Camden Arts Centre, Londen, Kunsthalle, Basel. Ze nam deel aan groepstentoonstellingen in Museum on the Seam, Jeruzalem, Institute d'Art Contemporain, Lyon, Kunsthaus, Aarau, MACRO, Rome, Museum Folkwang, Essen, Kunstverein Hannover, The Contemporary Museum, Baltimore, Museum of Contemporary Art, Barcelona en Documenta IX, Kassel.